

[Aage Fogh.]

De udtalelser, det ærede medlem hr. H. C. Toft fremsatte, karakteriserer egentlig hele forvirringen. Det er jo i virkeligheden fantastisk, at der i 1963 står en folketingsmand op og i fuld overbevisning om, at det er sandt, siger, at ved beskatningen af jorden bliver det de fremtidige besiddere, der kommer til at betale den. Må jeg lige over for det ærede medlem anføre et eksempel; så kan vi diskutere det på et jævnt grundlag, så at vi alle sammen kan forstå det. Se, ærede medlem, det er jo helt klart, at når befolkningen samler sig i visse distrikter som ved Køge Bugt eller Roskilde Fjord, så kan vi lave vor lovgivning, som vi vil — det bliver alligevel dyrt at bo der. Det, der er spørgsmålet, er, om vi kan lave en lovgivning af en sådan karakter, at den mand, der oprindeligt havde jorden, ikke løber med millionerne, men at disse millioner kan bruges til at byggemodne de arealer, der er tale om.

Tænk Dem bare, ærede medlem, et lille, konkret eksempel. Der er for nylig solgt 5 ha, der kostede 1 mill. kr. De lokale vurderingsmyndigheder, som skal vurdere jorden om, har sagt: ja men det er jo en helt tåbelig pris; vi vurderer den til 560.000 kr., til godt det halve. Hvorfor kan den da sælges til over 900.000 kr.? Udelukkende fordi køberens sagfører, arkitekt o. s. v. spekulerer i bolignøden. Disse folk mener at have håb om og sikkerhed for, at bolignøden vil holde sig så langt ud i fremtiden, at de kan få de 50 beboere, der skal ud på denne jord, til at betale 50.000 kr. pr. grund, trods det at der ligger jord lige ved siden af, der dyrkes som landbrugsjord. Så forvirret er den politik, vi har ført, det resultat, vi er nået til; det bør vi komme væk fra. Jeg tror også, det ærede medlem hr. H. C. Toft vil indrømme, at hvis vi sætter ind på rigtig måde og ikke indsnævrer zonerne, sådan som vi har gjort det hidtil, vil man ikke købe byggegrunde til 50.000 kr., men så vil man gå 100 m længere væk, hvor man kan købe dem for  $\frac{1}{4}$  af denne pris. Det er det, der er hensigten.

Det bør altså efter mit skøn være sådan, at en mand, der har købt på de rimelige betingelser, ikke skal betale grundstignings-skyld, hvis han ikke lægger beslag på mere jord end det, han skal bruge til sin

egen bolig. Den dag han sælger, ligger grundstigningsskylden der som en hvilende forpligtelse, der træder i kraft. Prioriteterne overtages af køberen, og så er vi inde i det rigtige leje.

Det interesserede mig ganske overordentligt i aftes at høre den nye formand for retsforbundet belære 4 journalister om, hvad grundskyld er. Det viste sig, at disse 4 journalister heller ikke vidste det, men de fik det at vide, inden de var færdige. Jeg tror, der er flere, der har behov for at få det at vide. Jeg tror, at en af de store farer, vi står over for, er jordspekulationen, som er ved at tage magten fra os. Tænk bare på, hvad der er sket i Karlslunde, hvor en sognerådsformand og et amtsrådsmedlem under festlige former holder udsalg af grunde og bilder folk ind, at de får en grund til 10.000 kr. Derefter kommer grundstigningsskyld og byggemodning og måske 10 års ventetid, således at de har fået en grund til 30.000 kr. i stedet. Det har en mand i offentligt arbejde ikke lov til at liste uskyldige medborgere ind i. Det er vor skyld herindefra, at vi ikke har anskueliggjort denne lovgivning på en sådan måde, at folk forstår den.

Nu har jeg forstået, at man kan tale om mange ting, når jordproblemerne er på dagsordenen, og da vi har forholdsvis god tid, ville jeg gerne i forbindelse med disse problemer om jord og landbrug gøre et par bemærkninger foranlediget af et avisreferat, jeg har set i dag. Vestkysten meddeler under stor overskrift, at de tre såkaldte vise mænd har udsendt en meddelelse om, at her i Danmark må der ingen brug være under 20 ha. Aarhus Stiftstidende bringer et referat af en tale, som departementschef Schmidt har holdt i Århus. Efter referatet har departementschefen sagt, at inden for landbruget værner man om de små brug, men man må gøre sig klart, at 190.000 mindre landbrug i løbet af kort tid vil stå uden arbejdskraft.

En økonomisk professor, der også er en klog mand, har meddelt i et københavnsk dagblad, at landbrug under 20 ha må nedlægges, og at de helst må lægges til store landbrug, så kan man spare byggeri. Jeg spørger disse vise mænd, om de er vidende om, at det samlede antal landbrug her i Danmark er 196.000, og dér er de